

November 2012

Cambodia: Decades of Silent Suffering

"These are the consequences that I experienced as a result of having a child", says Mrs. Sah Sin, 58 years old at the Chenda poly-clinic in Phnom Penh. She was referred by the Children's Surgical Center for her follow-up visit. "I am so happy to hear the result from my follow-up visit reconfirming that the urine leakage is completely repaired", she added saying that she would be more confident and open to communicate with her villagers from now on.

Mrs. Sah developed a Fistula since she gave birth to her first stillborn child long ago, sometime in the early 1970s, when the country was in a civil war. She was mobilized by the Khmer Rouge to live in a camp where a traditional birth attendant (Yeay Morb) delivered her child.

A few weeks after the delivery, she realized that lost urine without control. She thought she was the only person having this problem and did not know how to handle the situation.

She was not able to consult with any experts or anyone, and she had to adapt herself living in such pain for more than 30 years.

Ms. Tak Eap developed a vesico vaginal fistula in the late 1990s after delivering her first stillborn child. She was in obstructed labour for 2 days before her family sent her to the hospital. While she was being transported from her village, she lost consciousness and the next day, she found herself in the hospital bed realizing that her baby was stillborn. She did not quite remember well what she had gone through. A few weeks later, her husband left her quietly after he found out that she was loosing urine in bed. She started to isolate herself from the other villagers as she got wet very often and she could not manage to change Sarong (made of fabric in flower pattern to wrap around the waist, worn by Cambodian women at home traditionally) most of the time. "I had a very bad smell, so I avoided meeting people. I am so depressed to live with this condition," says Eap, who is lying on the bed, preparing for her first operation after 13 years living with an obstetric fistula. The operation will be performed with assistance from the Children's Surgical Center and UNFPA Cambodia.

Sam Ean and her grandchild sharing her feeling of relief after she had a successful operation of fistula with villagers and UNFPA staff in July 2012 at her home in Paur village, Treang district, Takeo province, 75 km south of Phnom Penh.

Photo: UNFPA Cambodia

Fistula Survivors in Cambodia:

Although, the term fistula or vesico vaginal fistula is not commonly known within the Cambodian culture, people are more familiar with "urine leakage - ហូរ ឬ ជ្រាបនោម ក្រោយការសំរាលកូនពិបាក ". Women who have gone through a difficult child delivery such as long labour, surgery without assistance from a skilled provider can develop an obstetric fistula. While an obstetric fistula is mostly found among women at their 20's in many other countries, the average age of a Cambodian fistula patient is 50 years. All interviewed women confirmed that they developed a continuous loss of urine since their first or second delivery a long time ago, however, they did not know it is a kind of reproductive disease until lately.

Cambodian fistula survivors have been suffering for several years until the treatment services became available in Cambodia in the late 2000s. The mean years of suffering range between 20-30 years.

Preventing Barriers:

Mrs. Met Yorm, 50 years old, is sitting on the hammock under her wooden house in Trapeang Veng Khang Lech village, Dorng Tung district, Kampot province, about 60 km from the provincial town. The road from her house to the main road would waste away on the rainy season and transportation remains a struggle.

Photo: UNFPA Cambodia

After a long time of civil war and an oppressive regime Cambodia is rebuilding its damaged social infrastructure which was completely destroyed. People are struggling for survival. Access to social information and services remains a challenge and the fistula repair services were not available until lately. Women did not have access to maternal health care and information due to limited resources. Many women live in rural areas opted for traditional services provided by traditional healers or untrained providers. "I had undergone 2 fistula treatment surgeries before my 3rd surgery provided by the CSC in mid-2011," says Mrs. Sam Ean, who had suffered for 28 years with vesico vaginal fistula problem.

Tak Eap is preparing for a Fistula surgery at a Poly Clinic in Phnom Penh in July 2012 after suffering from a fistula for more than 10 years. She was abandoned by her husband since then.

Photo: UNFPA Cambodia

Born in a culture where gender inequalities are still rampant, women have considered with a lower status in the society. They have less access to higher education, resulting in fewer opportunities for employment, politics and public services. Women are expected to take care of house work, children, sick persons and elderly parents -- in most occasions, women do not attend to their own health condition and can tolerate various burdens. "Besides doing

house work I have a very old and sick mother to take care of everyday," says Mrs. Met Yorm, 50 years old, residing in Trapean Veng Khang Lech village, about 60 km south from Kampot provincial town. She has been suffering from urine loss through a fistula for 20 years since the delivery of her 4th stillborn child.

Lack of money is a major obstacle preventing women from seeking treatment services. Most women who suffer from a fistula live in the rural areas where road, transport, and health services remain a challenge. Poor women have little knowledge about social issues such as fistula. Mrs. Sam Ean and her family were hopeless and reluctant to seek treatment after a couple of interventions to repair the vesico vaginal fistula she had, but all were without any success. At the beginning, she was so depressed by unpleasant words from her community and had locked herself in the house for months until everyone was able to accept the truth. Suffering for 28 years, she had tried options with local healers suggested by friends, relative and neighbors but there was no good result. They all believed that this disease cannot be treated for life - it was such despondency, so they lived on as what it was. "I don't know where to go for a treatment, except getting services from local healers and district hospital. But it still cannot be treated", says Mrs. Ean.

It was in 1999. I was in labour which took a few days, then I was sent to a hospital and my baby was stillborn. After, my husband found out that I was frequently leaking and wetting myself, he left me – it was embarrassing as my body was stinking", says Tak Eap, 42 years old, Fistula survivor residing in Kampot province.

The small family income from the farming mainly goes to everyday basic needs which make it difficult for women to arrange for extra luxuries. Therefore, they have less opportunity to seek for better health care services including fistula treatment.

New Life has come:

It is unbelievable. Accessing to Fistula treatment is a miracle for many Cambodian women who live in poor and remote areas who had suffered silently in pain for decades. After such a long time, many women got back what they had wished for. It is a blessing for them and their family to be given back their new lives with hope, confidence and peaceful smile – it is such a content feeling.

UNFPA Cambodia has partnered with the Children's Surgical Center to address Vesico vaginal fistula which were overlooked for decades and has helped many remote women get treatment services in a safe facility with professionally national standards. Poor and short statured women live in rural areas who are unaware of treatment or unable to afford services can receive free surgical repairing services facilitated by the jointinitiative toward ending fistula in Cambodia.

"I am so excited and could not express my feeling enough how happy I am now...." says Ean when sharing her treatment experience provided by the CSC and UNFPA in 2011 in Phnom Penh with her neighbors.

The Children's Surgical Center outreach team goes out to meet with vulnerable women in target provinces to raise awareness and give information about fistula. "We inform health workers and village chiefs about our upcoming trips, and found that upon arrival some women were waiting to discuss with us", says Mr. Sam Sitha, Smile Train/Outreach Coordinator of CSC. The mass media is another effective way to reach beneficiaries, especially for people living in remote areas where infrastructure and communication are still a challenge. Radio is the most preferred channel of communication in rural communities. "After I heard about it on the radio, I talked to my husband and daughter. Then, I was brought to the CSC in Kean Kleang, Phnom Penh in late 2011" says Mrs. Sin. Most survivors who were interviewed also

identified radio as the best means to find out about the service

Starting as a pilot project since December 2009 in 4 provinces in the northeastern part of Cambodia such as Ratanakiri, Mondulkiri, Preah Vihear and Stung Treng, where infrastructure and social services for women and girls have yet to be improved, the CSC has provided free fistula treatment services to almost 30 women who had suffered for decades silently.

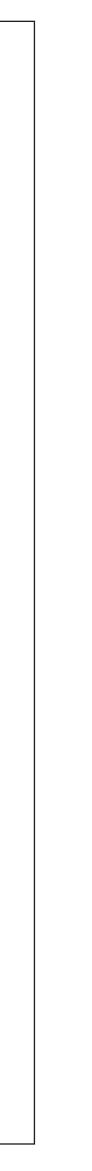
Mrs. Sah Sin at the Poly Clinic in Phnom Penh is discussing with an expert. She is excited to learn about a successful operation.

Photo: UNFPA Cambodia

The United Nations Population Fund (UNFPA): Delivering a world where every pregnancy is wanted, every childbirth is safe and every young person's potential is fulfilled.

House No. 225, Street Pasteur (51) corner of 310, Boeng Keng Kang I, Chamkarmon, Phnom Penh Cambodia, P.O Box 877 Tel: +855-23-215519/216295 Fax: +855-23-211339 Email: unfpa.cmb@unfpa.org Website: http://countryoffice.unfpa.org/cambodia

ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១២

အမ္ဘုတ္ခ်ား အားထို့စာဖဲ့ဆိုးမျှေဖြောက်တဲ့။ အမ္ဘုတ္ခ်ား အားထို့စာဖဲ့ဆိုးမျှေဖြောက်တဲ့။ အမ္ဘာရှိသူမျှော်

អ្នកស្រី សាស ស៊ីន អាយុ ៥៨ឆ្នាំ នៅក្នុងបន្ទប់រង់ចាំរបស់ ប៉ូលីគ្លីនិកចិន្តា ក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ បានមានប្រសាស់ន៍ថា "មានផល វិបាកដែលខ្ញុំជួបប្រទះដោយសារតែមានកូន"។ គាត់ត្រូវបានមជ្ឈមណ្ឌល វះកាត់កុមារ់ បញ្ជូនមកដើម្បីធ្វើការតាមដានបន្ត។ "ខ្ញុំសប្បាយចិត្ត ណាស់ដែលបានពុលទុផលពីការមកតាមដានបន្តរបស់ខ្ញុំដែលបញ្ជាក់ ម្តងទៀតថា ការហូរនោមបានព្យាបាលជាដាច់ហើយ់" គាត់បាន បន្តទៀតថា គាត់នឹងមានអារម្មណ៍ទុកចិត្ត និងអាចនិយាយជាមួយ អ្នកភូមិរបស់គាត់បានច្រើនជាងមុនចាប់ពីពេលនេះទៅ។

អ្នកស្រី សាស កើតរោគហូរនោមចាប់តាំងពីគាត់បានសម្រាល កូនទីមួយដែលស្លាប់ពេលកើតជាយូរមកហើយ នៅក្នុងទសវត្សរ៍៧០ នៅពេលប្រទេសនេះស្ថិតនៅក្នុងសង្គ្រាមស៊ីវិល។ គាត់ត្រូវបានខ្មែរ ក្រហមជម្លៀសទៅរស់នៅក្នុងជំរំមួយដែលឆ្នួបបុរាណ (យាយម៉ឺប) បានជួយបង្កើតកូនឲ្យគាត់។

ពីរបីសប្តាហ៍ក្រោយពេលសម្រាលកូន គាត់បានដឹងថា គាត់ហូរ នោមដោយមិនអាចទប់បាន។ គាត់គិតថា គាត់គឺជាមនុស្សតែម្នាក់ គត់ដែលមានបញ្ហានេះ ហើយមិនដឹងថាតើត្រូវធ្វើដូចម្ដេច។

គាត់មិនអាចពិគ្រោះជាមួយអ្នកជំនាញណាមួយ ឬនរណាម្នាក់ទេ ហើយគាត់ត្រូវតែសម្របខ្លួន រស់នៅជាមួយស្ថានភាពបែបនេះអស់ រយៈពេលជាង៣០ឆ្នាំ។

អ្នកស្រី តាក់ អៀប មានរោគហូរឬជ្រាបនោមក្រោយពេលសម្រាល កូនពិបាកនេះនៅចុងទសវត្សរ៍៩០ បន្ទាប់ពីបានសម្រាលកូនដំបូង ដែលស្លាប់នៅពេលកើត។ គាត់ឈឺពោះកើតកូនមិនរួចអស់២ថ្ងៃ មុន ពេលគ្រួសារគាត់យកគាត់ទៅមន្ទីរពេទ្យ។ នៅខណៈដែលគាត់កំពុង ធ្វើដំណើរពីភូមិរបស់គាត់ គាត់បានសន្លប់ ហើយថ្ងៃបន្ទាប់មកទៀត គាត់បានដឹងខ្លួននិងកំពុងនៅលើគ្រែក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ដោយដឹងថា កូន គាត់កើតមកស្លាប់។ គាត់មិនបានចាំច្បាស់ អំពីអ្វីខ្លះដែលគាត់បាន ឆ្លងកាត់ទេ។ ពីរបីសប្តាហ៍ក្រោយមក ប្តីគាត់បានចាកចោលគាត់ ំដោយស្ងាត់ៗក្រោយពីដឹងថា គាត់ហូរនោមដាក់គ្រែជាប្រចាំ។ គាត់ បានចាប់ផ្តើមស្ថិតនៅដាច់ពីអ្នកភូមិដទៃទៀត ដោយសារគាត់ហូរនោម ដោយមិនដឹងខ្លួនជាញឹកញាប់ និងមិនអាចផ្លាស់ប្តូរសារុងរាល់លើក បាន (សារុង^{៉ឺ}: ធ្វើពីក្រណាត់មានរូបផ្កា ដើម្បីរុំជុំវិញចង្កេះដែលស្ត្រី កម្ពុជាស្លៀកនៅផ្ទះតាំងពីបុរាណមក)។ "ខ្ញុំមានក្លិនអាក្រក់ណាស់ ដូច្នេះខ្ញុំជៀសវាងមិនចង់ជួបជាមួយមនុស្សដទៃទេ។ ខ្ញុំតូចចិត្តយ៉ាង ខ្លាំងដែលត្រូវរស់នៅក្នុងស្ថានភាពបែបនេះ" អ្នកស្រី អៀប បាននិយាយ ដូច្នេះ នៅពេលកំពុង់ដេកលើគ្រែ ដើម្បីរៀបចំទទួលការវះកាត់ដំបូង របស់គាត់ បន្ទាប់ពីបានរស់នៅជាមួយជំងឺហូរនោមក្រោយពេលសម្រាល កូនពិបាក អស់រយៈពេល១៣ឆ្នាំមក។ ការវះកាត់នេះនឹងត្រូវធ្វើឡើង ដោយមានជំនួយពីមជ្ឈមណ្ឌលវះកាត់កុមារ និងអង្គការ UNFPA Cambodia ។

សំ អៀន និងចៅរបស់គាត់ រៀបរាប់ពីអារម្មណ៍ធូរស្រាលរបស់គាត់ បន្ទាប់ពីគាត់ *បានទទួលការវះកាត់ជំងឺហូរនោមដោយជោគជ័យជាមួយអ្នកភូមិ*និងបុគ្គលិក អត្តការ ក្នុងខែកក្កដា ឆ្នាំ৮០១৮ នៅផ្ទះរបស់គាត់ ក្នុងភូមិពោធិ៍ ស្រុកទ្រាំង ខេត្តតាកែវ់ ចម្ងាយ៧៥គ.ម ខាងត្បូងទីក្រុងភ្នំពេញ។

ូវូបប័តិ៖ UNFPA Cambodia

ទោះបីជា៣ក្យ fistula ឬ vesico vaginal fistula មិនត្រូវ បានគេស្គាល់ជាទូទៅនៅក្នុងវប្បធម៌កម្ពុជា ប្រជាជនបានស្គាល់ពាក្យ "លេចនោម" - ហូរបុជ្រាបនោមក្រោយការសម្រាលកូនពិបាក។ ស្ត្រី ដែលបានឆ្លងកាត់ការសម្រាលកូនពិបាក ដូចជា ឈឺពោះយូរ វះកាត់ ដោយគ្មានជំនួយពីអ្នកផ្តល់សេវាជំនាញ អាចធ្វើឲ្យមានការហូរឬ ជ្រាបនោមពេលសម្រាលកូនពិបាក។ ខណៈដែលការហូរនោមក្រោយ ពេលសម្រាលកូនពិបាក ភាគច្រើនកើតឡើងចំពោះស្ត្រីក្នុងវ័យ ២០ឆ្នាំនៅក្នុងប្រទេសជាច្រើនទៀត អាយុជាមធ្យមរបស់អ្នកជំងឺ ហូរនោមនៅកម្ពុជា គឺ ៥០ឆ្នាំ។ ស្ត្រីទាំងអស់ដែលបានធ្វើសម្ភាសន៍ បានបញ្ជាក់ថា ពួកគាត់មានការហូរនោមឥតឈប់ចាប់តាំងពីការ សម្រាលកូនទីមួយឬទីពីររបស់គាត់ជាយូរមកហើយ ប៉ុន្តែគាត់មិន ដឹងថា វាជាប្រភេទនៃជំងឺដែលទាក់ទងនឹងសុខភាពបន្តពូជ រហូត ដល់ពេលថ្មីៗនេះទើបគាត់បានដឹង។

អ្នករស់រានពីជំងឺហូរនោមក្រោយសម្រាលកូនពិបាកនៅកម្ពុជា បានទទួលរងនូវការឈឺចាប់ អស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ រហូតដល់ពេលមានសេវាព្យាបាលនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាក្នុងចុង ទសវត្សរ៍២០០០។ រយៈពេលជាមធ្យមរបស់អ្នកជំងឺហូរ៉ូនោមដែល បានរស់នៅក្នុងស្ថានភាពបែបនេះ គឺចន្លោះពី ២០ ទៅ ៣០ ឆ្នាំ។

ເໜືອເສນກກໍອະ

អ្នកស្រី ម៉េត យ៉ម អាយុ ៥០ឆ្នាំ កំពុងអង្គយក្នុងអង្រឹងក្រោមផ្ទះឈើរបស់គាត់ នៅក្នុងភូមិត្រពាំងវែងខាងលិច ស្រុកដងទង់ ខេត្តកំពត ចម្ងាយប្រមាណ ៦០គម ពីទីរួមខេត្ត។ ផ្លូវពីផ្ទះរបស់គាត់ ទៅផ្លូវជាតិ ត្រូវខូចខាតក្នុងកំឡុងរដូវភ្ញៀវ ហើយការធ្វើដំណើរ នៅតែមានការលំំពាក់។

ូវូបប័តិ៖ UNFPA Cambodia

បន្ទាប់ពីសង្គ្រាមស៊ីវិលអស់រយៈពេលដ៏យូរ និងឆ្លងកាត់របបជិះជាន់ មួយមក កម្ពុជាកំពុងតែកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសង្គមដែលបានខូចខាត របស់ខ្លួន ដែលត្រូវបានបំផ្លាញទាំងស្រុង។ ប្រជាជនកំពុងតែតស៊ូ ដើម្បី រស់រាន។ ការទទួលបានព័ត៌មាន និងសេវាសង្គម នៅតែជាបញ្ហាប្រឈម មួយ ហើយមិនមានសេវាព្យាបាលជាគហូរឬជ្រាបនោមក្រោយពេល សម្រាលកូនពិបាកនោះទេ រហូតដល់ពេលថ្មីៗនេះ។ ស្ត្រីមិនមាន ឱកាសទទួលបានការថែទាំសុខភាពមាតា និងព័ត៌មាននោះទ ដោយសារ តែខ្វះខាតធនធាន។ ស្ត្រីជាច្រើនរស់នៅក្នុងតំបន់ជនបទ សម្រេចចិត្ត ជ្រើសរើសយកសេវាឬរាណដែលផ្តល់ដោយគ្រូឬរាណ ឬពេទ្យដែលគ្មាន ការបណ្តុះបណ្តាល។ អ្នកស្រី សំ អៀន ដែលបានទទួលរងការឈឺចាប់ អស់រយៈពេល ២៨ឆ្នាំជាមួយបញ្ហាហូរឬជ្រាបនោមក្រោយពេលសម្រាល កូនពិបាក បាននិយាយថា "ខ្ញុំបានរះកាត់ព្យាបាលរោគហូរឬជ្រាបនោម ក្រោយពេលសម្រាលកូនពិបាកចំនួនពីរដងមកហើយ មុនពេលវះកាត់ លើកទីបីដែលផ្តល់ដោយ មជ្ឈមណ្ឌល CSC នៅក្នុងពាក់កណ្តាល ឆ្នាំ២០១១"។

តាក់ អៀប កំពុងរៀបចំសម្រាប់ការវះកាត់ព្យាបាលពាគហូរនោមនៅឯប៉ូលីគ្វីនិក ក្នុជទីក្រុជភ្នំពេញ ក្នុជខែកក្កដា ឆ្នាំ৮០១৮ បន្ទាប់ពីមានពោគនេះអស់រយៈពេល ជាឥឲ០ឆ្នាំ។ គាត់ត្រវ់ប្តីរបស់គាត់បោះបង់ចោលចាប់ពីពេលនោះមក។ រូបបត៌៖ UNFPA Cambodia

កើតនៅក្នុងវប្បធម៌មួយដែលវិសមភាពយេនឌ័រនៅតែមាន ស្ត្រីត្រូវ បានគេចាត់ទុកថា មានឋានៈទាបក្នុងសង្គម។ ស្ត្រីមានលទ្ធភាព ទទួលបានការសិក្សានៅថ្នាក់ឧត្តមតិចត្ច់ច ដែលធ្វើឲ្យស្ត្រីមានឱកាស តិចតួចក្នុងការទទួលបានការងារធ្វើ ចូលរួមក្នុងនយោបាយ និងសេវា សាធារណៈ។ ស្ត្រីត្រូវគេរំពឹងថា ជាអ្នកទទួលខុសត្រូវលើការងារផ្ទះ ថែទាំកូន អ្នកជំងឺ និងឪពុកម្តាយចាស់ៗ -- ភាគច្រើន ស្ត្រីមិនបានយក ចិត្តទុកជាក់នឹងសុខភាពផ្ទាល់ខ្លួនឡើយ ហើយស្ត្រីច្រើនតែទ្រាំទ្រនឹង បន្ទុកផ្សេងៗទៀត។ អ្នកស្រី ម៉ែត យ៉ម អាយុ ៥០ឆ្នាំ ដែលរស់នៅ

ក្នុងភូមិត្រពាំងវែងខាងលិច ប្រហែល ៦០គម ខាងត្បូងទីរួមខេត្តកំពត ប៉ានបញ្ជាក់ថា "ក្រៅពីធ្វើការងារផ្ទះ ខ្ញុំមានម្តាយចាស់ជរានិងមានជំងឺ ដែលត្រវថែទាំជារៀងរាល់ថៃ"។ គាត់ប៉ានរស់នៅជាមួយរោគហរនោម អស់រយៈពេល២០ឆ្នាំមកហើយ ចាប់តាំងពីក្រោយពេលសម្រាលកូន ពិបាកកូនទី៤ ដែលស្លាប់នៅពេលកើត។

ការខ្វះខាតថវិកា គឺជាឧបសគ្គដ៍ធំមួយដែលរារាំងស្ត្រីពីការស្វែង រកសេវាព្យាបាល។ ស្ត្រីភាគច្រើនដែលមានបញ្ហាហូរនោមក្រោយ ពេលសម្រាលកូនពិបាក រស់នៅក្នុងតំបន់ជនបទ ដែលផ្លូវថ្មល់ មធោបាយធើដំណើរ និងសេវាស់ខភាព នៅតែជាបញាប្រំឈម នៅឡើយ។ ស្ត្រីក្រីក្រ មានចំណេះដឹងបន្តិចបន្តួចអំពីបញ្ហាសង្គមនានា ដូចជា ការហូរឬជ្រាបនោមក្រោយពេលសម្រាល់កូនពិបាកជាដើម។

អ្នកស្រី សំ អៀន និងគ្រួសាររបស់គាត់ អស់សង្ឃឹម និងរារែកមិន ចង់ស្វែងរកការព្យាបាលទេ បន្ទាប់ពីជួបភាពបរាជ័យច្រើនដងពីការ ព្យាបាលរោគហូរបុជ្រាបនោមក្រោយពេលសម្រាលកូនពិបាក។ កាលពីដំបូង គាត់មានការអាក់អន់ចិត្តជាខ្លាំងដោយពុ៣ក្យពី សហគមន៍របស់គាត់ ហើយបានសម្ងំនៅក្នុងផ្ទះអស់រយៈពេលជាច្រើន ខែ រហូតទាល់តែគេគ្រប់គ្នាយល់ព្រមទទួលយកការពិត។ ដោយមាន រោគនេះអស់រយៈពេល២៨ឆ្នាំកន្លងមក គាត់បានសាកល្បងជម្រើស ផ្សេងៗជាមួយពេទ្យនៅក្នុងភូមិរបស់គាត់ដែលមិត្តភក្តិ បងប្អូន និងអ្នក ជិតខាងរបស់គាត់បានណែនាំ ប៉ុន្តែពុំមានលទ្ធផលល្អទៀយ។ អ្នក ភូមិភាគច្រើនជឿថា ជំងឺនេះមិនអាចព្យាបាលបានអស់មួយជីវិត ដោយសារ អស់សង្ឃឹម ពួកគេបានសុខចិត្តរស់នៅទៅតាមនោះទៅ។ អ្នកស្រី អៀន បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនដឹងថា ទៅព្យាបាលនៅទីណា ក្រៅពីទៅជួបពេទុក្រ្តងភូមិ និងពេទ្យស្រុកទេ។ ប៉ុន្តែនៅតែមិនអាច ព្យាបាលបាន"។

អ្នកស្រី តាក់ អៀប អាយុ ៤៤ឆ្នាំ ជាអ្នករស់រាន ពីដានហូរ ឬជ្រាបនោមក្រោយពេលសម្រាលកូនពិបាកនៅ ខេត្តកំពតបាននិយាយថា "....គឺនៅឆ្នាំ១៩៩៩។ ចាប់ផ្តើមឈឺពោះ អស់ពីរបីថ្ងៃ បន្ទាប់មកគេបានបញ្ជន់ ខ្ញុំទៅមន្ទីរពេទ្យមួយ ហើយកូនខ្ញុំកើតមកស្ងាប់។ បន្ទាំប់ តិប្តីខ្ញុំបានដឹងថា ខ្ញុំលេចនោមដោយមិនដឹងខ្វួនរាល់ពេល តាត់បានចាកចេញពីខ្ញុំ – ខ្ញុំមានការអៀនខ្មាស់ណាស់ ដោយសារខ្លួនខ្ញុំជុំភ្វិនអាក្រក់ពេក។

ប្រាក់ចំណូលគ្រួសារតិចតូចពីការធ្វើស្រែចម្ការ គឺសម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់ ជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ ដូចនេះការចំណាយលើរបស់របរមានតម្លៃផ្ទោងទៀត មានការត្បិតត្បៀតណាស់។ ស្ត្រីមានឱកាសតិចតួចក្នុងការស្វែងរឹក សេវាថែទាំសុខភាពល្អ រួមទាំងការព្យាបាលជំងឺហូរ ឬជ្រាបនោម ក្រោយពេលសម្រាលក្មនពិបាកផងដែរ។

ຮັອິສອຼີສາຂອູ໙ຮສຂ໙່ະ

វាមិនគួរឲ្យជឿ។ ការទទួលបានការព្យាបាលរោគហូរឬជ្រាបនោម ក្រោយពេលសម្រាលកូនពិបាក គឺជាអព្កតហេតុមួយសម្រាប់ស្ត្រីកម្ពុជា ជាច្រើន ដែលរស់នៅក្នុងតំបន់ក្រីក្រដាច់ស្រយាល ដែលបានឈឺចាប់ ដោយស្ងៀមស្ងាត់អស់រ[៉]យៈពេលជាច្រើនទសវត្សរ៍។ បន្ទាប់ពីរយៈ ពេលដ៏យូរីបែបនេះ ស្ត្រីជាច្រើនបានទទួលមកវិញនូវអ្វីដែលគាត់ចង់ បានពីមុន។ វាគឺជាការប្រទានពរមួយសម្រាប់ស្ត្រី និងគ្រួសាររបស់ គាត់ដែលត្រូវបានគេប្រគល់មកវិញនូវជីវិតថ្មីរួមជាមួយនឹងក្តីសង្ឃឹម ទំនុកចិត្ត និងស្នាមញញឹមដោយសេចក្តីសុខ - វាគឺជាអារម្មណ៍ដ៏ សប្បាយយ៉ាងខ្លាំងមួយ។

អង្គការ UNFPA កម្ពុជា បានធ្វើការជាដៃគូជាមួយមជ្ឈមណ្ឌល វះកាត់កុមារ CSC ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាហូរឬជ្រាបនោមក្រោយ ពេលសម្រាលកូនពិបាកដែលត្រូវបានគេមើលរំលងអស់ជាច្រើន ទសវត្សរ៍ និងបានជួយស្ត្រីនៅតំបន់ដាច់ស្រយាល ទទួលសេវាព្យាបាល នៅក្នុងទីកន្លែង ប្រកបដោយសុវត្ថិភាព មានលក្ខណៈស្តង់ដារ និង វិជ្ជាជីវៈត្រឹមត្រូវ។ ស្ត្រីក្រីក និងមានស្ថានភាពទាប រស់នៅក្នុងតំបន់ ជនបទដែលមិនបានដឹងអំពីការព្យាបាល់ ឬមិនអាចមានលទ្ធភាពបង់ ថ្លៃសេវា អាចទទួលបានសេវាព្យាបាលដោយវះកាត់ដោយឥតគិតថ្លៃ ពីកម្មវិធីភាពជាដៃគុរ្លូមគ្នាឆ្ពោះទៅរកការបញ្ចប់ជំងឺហូរឬជ្រាបនោម ក្រោយពេលសម្រាលកូនពិបាកនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

នៅពេលចែករំលែកបទពិសោធន៍ក្នុងការព្យាប៉ាលរបស់គាត់ ដែល ផ្តល់ដោយមជ្ឈមណ្ឌល CSC និង UNFPA ក្នុងឆ្នាំ២០១១ នៅក្នុង ទីក្រុងភ្នំពេញជាមួយអ្នកជិតខាងរបស់គាត់ អ្នកស្រី អៀន បាន និយាយថា "ខ្ញុំរំភើបចិត្តខ្លាំងណាស់ និងមិនអាចសំដែងអារម្មណ៍ ឲ្យបានអស់ពីចិត្ត អំពីការសប្បាយចិត្តរបស់ខ្ញុំ"។

ក្រុមផ្សព្វផ្សាយរបស់មជ្ឈមណ្ឌលវះកាត់កមារធ្វើដំណើរទៅជួប ស្ត្រី ដែលងាយរងគ្រោះនៅក្នុងខេត្តគោលដៅ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ និង ផ្តល់ព័ត៌មានអំពីបញ្ហាហូរប៉ុជ្រាបនោមក្រោយពេលសម្រាលកូន ពិបាក។ លោក សំ ស៊ីថា មន្ត្រីសម្របសម្រួលការផ្សព្វផ្សាយ/Smile Train នៃមជ្ឈមណ្ឌល CSC បានមានប្រសាសន៍ថា "យើងជម្រាប ដល់ឬគ្គលិកសុខាភិបាល និងប្រធានភូមិ អំពីផែនការចុះសហគមន៍ នៅពេលខាងមុខរបស់យើង និងបានឃើញថា បន្ទាប់ពីក្រុមការងារ មកដល់ ស្ត្រីខ្លះបាន និងកំពុងរង់ចាំពិភាក្សាជាមួយយើងរួចស្រេច ទៅហើយ"។ ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ គឺជាវិធីដ៏មានប្រសិទ្ធភាពមួយទៀត ដែលជូនដំណឹងដល់ប្រជាជនគោលដៅ ជាពិសេសសម្រាប់អ្នកដែល រស់នៅក្នុងតំបន់ដាច់ស្រយាល ដែលហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងប្រព័ន្ធ ទំនាក់ទំន់ងនៅតែជាបញ្ហាប្រឈមនៅឡើយ។ វិទ្យ គឺជាបណ្តាញនៃការ ផ្សព្វផ្សាយដែលគេនិយមបំផុតនៅក្នុងសហគមន៍ជនបទ។ អ្នកស្រី

ស៊ីន បានប្រាប់ថា "បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានពុព័ត៌មាននេះតាមវិទ្យ ខ្ញុំបាន និយាយជាមួយប្តីខ្ញុំ និង កូនស្រីខ្ញុំ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានមកមជ្ឈមណ្ឌល CSC នៅកៀនឃ្លាំងនៅភ្នំពេញនៅចុងឆ្នាំ២០១១"។ អ្នកនៅរស់រាន ភាគច្រើនដែលត្រូវបានសម្ភាសន៍ ក៏បានប្រាប់ថា វិទ្យ គឺជា មធ្យោបាយល្អបំផុតដើម្បីស្វែងយល់អំពីសេវានេះ។ គម្រោងនេះ បាន ចាប់ផ្តើមជាគម្រោងសាកល្បងចាប់តាំងពីខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៩ នៅក្នុងខេត្ ចំនួន៤ ក្នុងតំបន់ភាគឦ្តសាននៃប្រទេសកម្ពុជា ដូចជារ់តនគិរី មណ្ឌលគិរី ព្រៈវិហារ និង ស្ទឹងត្រែង ដែលហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងសេវា សង្គមសម្រាប់ស្ត្រី និងក្មេងស្រី មិនទាន់ល្អប្រសើរ។ មជ្ឈមណ្ឌល CSC បានផ្តល់សេវាព្យាបាលការហូរឬជ្រាបនោមក្រោយពេលសម្រាល កូនពិបាកដោយឥតគិតថ្លៃដល់ស្ត្រីប្រមាណជិត៣០នាក់ ដែលបាន រស់នៅក្នុងស្ថានភាពឈឺចាប់ដោយស្ងៀមស្ងាត់អស់រយៈពេលជាច្រើន ទសវត្សរ៍។

អ្នកស្រី សាស ស៊ីន នៅឯប៉ូលីគ្វីនិកក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ កំពុងពិភាក្សាជា មួយអ្នកជំនាញម្នាក់។ គាត់មានការ់រំភើបចិត្តដោយដឹងពីលទ្ធផលការ វះកាត់របស់គាត់ទទួលបានជោគជ័យ។

រូបបត៌៖ UNFPA Cambodia

UNFPAរួមចំណែកធ្វើយ៉ាងណាឲ្យរាល់ការមានផ្ទៃពោះ ទៅតាមសេចក្តីប្រាថ្នា រាល់ការសម្រាលកូនប្រកបដោយ សុវត្ថិភាព ហើយយុវជនអាចបំពេញសក្តានុពលរបស់ខ្លួន

UNFPA – មនុស្សគ្រប់រូប ចូលរួមចំណែក

ផ្ទះលេខ ២២៥ ផ្លូវប៉ាស្ទ័រ(៥១) កែងផ្លូវ ៣១០ សង្កាត់បឹងកេងំកង១ ខណ្ឌចំការមន័ ភ្នំពេញ ប្រអប់សំឬត្រលេខ ៤៧៧ ទូរស័ព្ទលេខ : +៨៥៥-២៣-២១៥៥១៩/២១៦២៩៥ ទូរសារលេខ : +៨៥៥-២៣-២១១៣៣៩ អីម៉ែល : unfpa.cmb@unfpa.org គេហទំព័រ : http://countryoffice.unfpa.org/cambodia

ສາແຜ່ເລາະເຫຼືອຂອຍອະນຸ ຄາຍູພຊີ້ໝືອງຮ່ອອສກອງຜ່ເພື່ອ 🔳

我们的产品

预览已结束, 完整报告链接和

https://www.yunbaogao.cn/report/index/repor